

mel i sucre

SANT JOAN

AGOST 1.987

NUM- 86

A AQUEST NUMERO HI TROBAREU .-

.- Notícies locals, del que succeeix al poble, fins a l'hora de tancar el número, per l'OCB

- Ajuntament, resum del ple ordinari que es va celebrà el dia 25 del present, per Joan Sastre

- EL CAMPANAR DE SANT JOAN

Aquest estudi històric-cultural està estructurat de la següent manera:

- a) Extracte històric sobre l'església parroquial de Sant Joan, del llibre SANT JOAN - SEGLES XIII-XVI, de Ramón Rosselló Vaquer.
- b) Resum de l'escrit del bisbe de Mallorca de 1.416, tret del DOCUMENTA
- c) Puntualitzacions sobre les dades de construcció de les tres esglésies a l'interior de la població; pels autors.
- d) Resums de reunions de universitat, on se parla de campanes o del campanar de la vila, extret del DOCUMENTA.
- e) Comentaris i llegenda del campanar de Sineu, pels autors.
- f) Resums de reunions de universitat, de visites pastorals i de comentaris sobre el campanar, extret del DOCUMENTA
- g) Comentari i llegenda sobre la importància dels tocs de campana al nostre poble, pels autors.
- h) Esquemes de les campanes, inscripcions i altres comentaris, pels autors.
- i) Fotografies, pels autors
- j) Els tocs de campana, segons informació que ens oferí Pep Sánchez, escolà de la vila.

Han col·laborat en l'elaboració dels escrits, Joan Mòrey Company, Joan Sastre Juan, Guillem Florit Caimari, i altres.

MEL I SUCRE -87, Setembre 1.987
butlletí informatiu de l'Obra
Cultural Balear a Sant Joan

COBERTA .- Església i campanar
de Sant Joan

CONTRACOBERTA .- "Sa Creu "

LOCAL SOCIAL .- Casa de Cultura
Carrer José Antonio - 13

Tothom que vulgui col·laborar
que faci de veure algú de l'e-
quip de treball i que li entre-
gui els originals abans del dia
20 del mes en curs.

TIRADA ACTUAL .- 300 exemplars

Imprimeix- Fot Bohigas.

Depòsit Legal- 49- 1.983

Nota.- S'adverteix a tots els
possibles lectors de Mel i Sucre
que aquesta revista, amb els seus
escrits i comentaris pot ferir la
sensibilitat dels esperits no
acostumats.

NOTÍCIES LOCALS

--- Degut a les obres a la Plaça Nova i que començaren " Déu sap quan ", s'hagué de traslladar la ubicació del mercat del dijous. En principi el canvi es va fer a la Plaça del Camp (de la Constitució), però com que el lloc no agradàs a la gent (quedava un poc a esquerra mà) poc temps després, el mercat es va fer al començaemnt del carrer del Mestre Mas.

--- Les obres de la mencionada Plaça Nova són d'unes anècdotes curiosíssimes: un dia col.loquen una tira de rajoles, lo endemà la desfan; se va fer un "bordillo" de l'acera del carrer de Palma, de ciment porland, poc temps després el tornaren desfer,.....

--- Abans de les festes de l'estiu s'arreglaren un poc les casetes noves del començament del camp de futbol. També i durant els primers dies d'escola del present curs 87-88 s'han arreglat les persianes de l'edifici escolar.

--- Aquest començament de curs ha estat de lo més calorós. I tal vegada la novetat més grossa ha estat els nous mestres. A les baixes d'Andreu Gelabert i Catalina Vicens s'han cobert per les altes de Joan Miralles Pericàs (d' Algaida) i Mª Dolores Ceva Carreño (de Palma)

--- De les passades festes de l'estiu val la pena mencionar els següents actes o aspectes:

- Durant els passacarrers de l'horabaixa de la revetla, on hi participaren els xeremiers locals, tres dimonis grossos, tres de petits caps grossos i molta de gent del poble, va haver una petita altercació: una persona del públic i un dels dimonis grossos s'aferraren, les tengueren que separar.

- Per la seva espectacularitat, i per esser una cosa poc vista, cal destacar les carreres d'auto-cross del Camp, baix del turó de Son Juny.

- La gran qualitat de les fotos de l'exposició de Climent Picornell. La llàstima fou que molta gent no sabia on era aquesta exposició.

- El torneig de futbollet i la final durant les festes.

- La vetllada musical amenitzada pels grups Coanegra i Siurell Elèctric. Els dos empleen instrument i temes de la música popular.

- Com cada any, una petita brusca de terra roja va roar el paperí

- El ball de l'oferta durant la missa efectuat pel grup de balladors i interpretat pels xeremiers. Va haver- hi un retràs d'un minut.

--- Se recorda que per l'octubre de 1.988 el Mel i Sucre arribarà al número 100. S'agraïria a tots els col·laboradors tenguessin preparat el seu corresponent article per l'esdeveniment.

--- Durant els primers dies de setembre les temperatures disminuïren un poc. Durant dos dies va fer tempesta contabilitzant-se al nostre poble uns 30 mm de pluja; un llamp pegà a la cooperativa, sense causar massa desperfectes. Però passada aquesta inestabilitat atmosfèrica el temps se tornà estirar: boira quasi cada dematí, i durant el dia una bascota i un sol insoportables. Se diu que ha fet el setembre més calorós dels qui se recorden. Més d'una setmana seguida s'han superat els 35

--- A la carretera de Sant Joan - Sineu hi han pintat una xarxa enmig. Així es facilitarà el tràfic rodat.

--- Durant els dies 12 i 13 del present més de 600 santjoaners se renovaren el D.N.I. El cost d'aquest servei, incloues les fotos, va ésser de 950 pts.

--- Els robatoris a l'interior dels domicilis particulars del nostre poble han estat nuls aquest final d'estiu. Però no se pot dir lo mateix de per fora: s'ha sentit a dir de robatoris de sacs ametlles com mentres l'amo dinava o feia la sesta.

--- Diumenge dia 6 de setembre va haver-hi una festa de carrer: es commemorava el primer aniversari de l'obertura de la floristeria del carrer de Manacor: va haver-hi coca i ball. El mateix vespre hi hagué a la plaça del Camp un partit de futbollet entre nins i nines: acabaren empatats 3- 3.

--- Aquest final d'estiu i principis de tardor, el nostre poble és propici en matrimonis. Al manco mitja dotzena de noves parelles hauran provat aquest nou sistema de vida.

--- Gent de l'atur de Sant Joan segueixen fent voreres de síquies i torrents netes.

--- L'equip de redacció Mel i Sucre i altres interessats té previst organitzar per l'any que ve, a finals d'estiu, una expedició a Califòrnia, per reivindicar la beatificació del nostre màrtir Fra Lluís Jaume. També vol fer una passadeta per Carmel i ensenyar un poc de geografia local mediterrània a Clint Eastwood

--- Els afeccionats santjoaners a cavalls de carreres comencen a estar preocupats: la pesta equina africana s'acosta. A nivell nacional s'han hagut de suspendre carreres.

--- Els melons d'enguany no han estat massa dolços. Ningú en sap donar clarícies. N'hi que diuen que és perquè no ploqué d'hora.

--- A una reunió de la Comissió d'Obres del nostre ajuntament els únics que s'oposaren a que se talli aquell arbrot que hi ha a la plaça Nova foren els regidors del P.S.M. i el del P.D.P...

--- De fonts ornitològiques dignes de crèdit se comenta que aquella colònia de sebellins se manté estable; la de xoriguers ha experimentat un fort creixement; i els falcons pelegrins s'han tornat apoderar del que antany fou el seu cau, allà al penyassegat, aprofitant el dia per anar a caçar coloms al pla sud de la vila.

--- Se demana informació sobre el qui pugui ésser un personatge popular de la nostra població. Resulta que si abans de 30 d'octubre se publica una petita biografia sobre una revista local ens donaran una subvenció de 30.000 pts i a més hi haurà un concurs.

--- L'equip de redacció Mel i Sucre ha traslladat tota la paperassa pròpia al nou local de la Casa de Cultura.

--- Hi ha màquines que posant- hi 5 durets se posen en marxa i al cap d'una estona t'omplen un cucurull de "palomitas". Idò resulta que a la vila en tenim un representant que en monta.

--- La segona quinzena del mes l'escola ha tornat ésser notícia: per una part un gros embull dels al.lots a l'hora d'aconseguir els llibres de text adequats, no hi havia manera d'aclarar-se; per altra part s'ha sentit a dir que hi ha gent interessada en que a la nostra població se crei una unitat de preescolar.

--- Fins a l'hora de tancar el número no hi ha hagut cap incendi important a la nostra localitat. A nivel insular, aquests també han disminuït en relació a anys anteriors.

--- Els empleats de recollida de fems de la Mancomunitat del Pla són uns sàdics: concretament dijous dia 17 de Setembre foteren dins el camió estrucador un parell de moixos ximples que trobaren a la plaça del Camp. Això és una vergonya.

--- Diumenge dia 20 el grup santjoaner d'afeccionats a coves tornaren estar en marxa. Visitaren l'avenc de la possessió de Sa Guitarreta, dins el terme municipal de Llucmajor. Segons els intesos és aquesta una cova única en característiques, en tota Mallorca:

- L'entrada és entorcillada. El que indica un règim pluviomètric elevadíssim a l'hora de formar-se (ja dins el quaternari) la cova.

- Al final d'aquest encaragolinament hi ha un pou d'erossió inversa, és a dir un pou vertical d'uns 3m d'amplària i uns 10 m d'alt, situat al sòtil i que quasi arriba a la superfície.

- La temperatura interior és molt elevada i constant durant tot l'any: uns 39 graus C. A l'hivern la boca treu fum

- A la sala gran de l'interior hi viu una nombrosa colònia de rates-pinyades, que a través dels anys han depositat en terra i a segons quins indrets una capa gruixada d'excrements.

- Finalment i per petites encletxes produïdes per esboldrecs, la cova se perd dins les tenebres.

--- Enguany no ha estat massa gros l'esplet d'ametlles. I el seu preu ha variat entre 80 i 100 pts el Kgr.

--- Degut a les nombroses i fortes boirades que hi ha hagut durant aquest mes, les figues han estat xereques. A pesar de tot se'n han pogudes encistar i fer pans de figa.

--- El nostre terme, així qualsevol altre de Mallorca arribarà a estar tancat de reixeta i fil de púa per tot arreu. Ja no és com fa 15 ò 20 anys. Per una part la gent fuig de foravila com a font de riquesa, però per contrapartida molta de gent tanca els seus bocins, sobretot si sons grans.

--- Dissabte dia 19 a les 9,30 del vespre actuà a la plaça del Camp el Circus Hazzard, delitant amb el seu espectacle a grans i petits. Cal destacar les actuacions dels germans Hazzard que feien de pallassos, de malabaristes i un d'ells s'enfonyava foc per dins la boca; també foren interessants les actuacions del Mag Paco, l'equilibrista i un nin d'uns 9 anys que qualcava amb mono-cicle.

--- Encara ara se du material d'escombreries i d'altres classes al tros de caminot obert entre Consolació i el turó de Son Juny (camp de futbol), lo bo és que ningú en sap res, ni en donen cap clarícia.

--- Aquell arbrot de la plaça que parlàvem abans, ja no hi és.

--- Gent de l'atur de Sant Joan han fet la placeta del Camp ("el parque") nete d'herbes.

--- Per la vila, darrerament ha pegat fort això dels bonsais, inclús se diu que n'hi ha que ho volen practicar sobre animals, es a dir no mengen i no mengen, castigant el cos, per així poder adquirir la forma adequada.

--- Com cada any, el primer diumenge d'Octubre es realitzarà al nostre poble la festa del butifarró.

--- Diumenge dia 27 a la matinada es va realitzà el canvi d'hora, d'aquesta manera és l'únic dia de l'any que té 25 hores i va haver-hi gent que les volgué aprofitar al màxim.

NOTA.- Se recorda a tots aquells socis que encara no han pagat la quota de 1.987 que la comissió recaptadora anirà fent la passada corresponent per poder anar nets de comptes.

Ajuntament

Resum del Ple Ordinari de dia 25 de setembre de 1.987.

La sessió va començar puntualment a les 9½ del vespre, no varen assistir els regidors Juan Matas Antich i Arnau Gayà Mayol.

1.- Lectura i aprovació, si pertoca, de l'esborral de les actes de tres sessions anteriors.-

Tots els assistents varen estar conforme en aprovar els esborrals de les actes de les sessions celebrades els dies 24-07-87 i 29-07-87 (dues).

2.- Aprovació de la Taula de tipus unitaris per 1.988-89, de l'Impost de Plus-Valua.-

Aquest impost es refereix al valor que pot haver augmentat un be immoble (casa, solar, ...), i just es cobra en cas de transmissió del be (herència, compra-venda, ...). L'import de l'impost es jutja a través d'una taula de valors feta per carrers (segons la situació de la casa o solar, i l'importància del carrer); a Sant Joan hi ha 5 zones distintes, els valors de les quals actualment és de 126, 109, 91, 75 i 45 R/m². respectivament.

La taula de Plus-Values es revisa un pic cada dos anys, i a Sant Joan, el darrer biení no es va revisar, de manera que si no se feia aquest any, tots les transmissions de bens que es fessin dins els darrers quatre anys no haurien d'estar subjectes a l'impost.

Passat el tema a debat i a votació, es va acordar un augment d'un 5%.

3.- Retirar de la recaptació el cobrament de les exaccions municipals d'aquest exercici.-

Va informar el sr. Batle-President d'una reunió de portaveus de grups polítics, celebrada dia 16-08-87. A aquesta reunió assistiren els representants dels partits U.M., A.P., P.D.P. i C.D.S.; va faltar el representant del P.S.M. Allà es va donar compte als assistents que les quotes de contribució urbana han augmentat amb aproximadament un 100%, passant dels 3.900.000 R que es recaptaren l'any passat a uns aprop de 8 milions que es recaptaran enguany.

En vistes a això els assistents a la reunió cregueren oportú suspendre el cobrament (no suprimir l'impost, perquè la llei no ho permet) de les exaccions municipals per l'any 1.987. Això, econòmicament, suposa que l'ajuntament deixarà d'ingressar uns 4.360.000 R. Els impostos dels quals es suprimeix el cobrament són el de Circulació de Vehicles, Recollida de Fems, clavegueram, cementiri, desaignes al carrer, i altres de menys importància.

Joan Sastre va opinar que si l'ajuntament volia oferir uns serveis al poble, no es podia permetre el luxe de deixar de cobrar aquests doblers que per llei li toca recaptar. El batle va dir que segons els estudis de la Comissió d'Hisenda, l'ajuntament no tendria problemes econòmics per acabar l'any.

Gabriel Mora va opinar que l'assumpte estava mal enfocat, ja que hi hauria gent que sen beneficiaria molt d'aquesta resolució, i d'altres que no hi treurien cap profit. Segons Mora si el que volia l'ajuntament era disminuir la pressió fiscal sobre els habitants del poble, s'havia d'haver estudiat una manera que tothom en sortís beneficiat per igual. El batle va dir que això era molt difícil.

L'iniciativa es va aprovar per unanimitat.

No obstant això, i referint-se concretament a l'impost de Circulació de Vehícles, l'assessor jurídic va comentar al consistori que no seria gens d'extranyar que arribassin ordres de les altes esferes administratives sobre l'obligatorietat del seu cobrament.

4.- Interessar al Govern Balear sobre la redacció d'un informe referit a la depuració d'aigües brutes al la Zona A, i desaigües.-

Va informar el batle que a la reunió de la Comissió d'Obres de dia 18-09-87 es va posar el tema damunt la taula (per iniciativa del grup d'A.P.).

A resultes d'aquesta reunió, es va acordar sol·licitar al Ple conformitat per sol·licitar del Gover Autònom, la redacció d'un informe cercant possibles sol·lucions al tema. El recolzament de la iniciativa va ser unànim.

5.- Precs i preguntes.-

- Arnau Compay va dir que era ben hora d'arreglar el clotot de davora el Pou Nou, i de desembossar el Pontet de Ses Veles, i que s'havia de fer abans de ploure. El regidor d'Obres va respondre que tot estava en marxa.

El mateix Arnau Company va comentar que es fa de cada dia més necessari el posar al dia la senyalització de dins el poble, per evitar possibles accidents. El regidor d'interior va dir que d'això s'en havia de cuidar Obres Públiques.

- El batle va informar que l'assessor jurídic havia fer un estudi sobre el que costaria a l'ajuntament el tenir llogat un servei de Guarderia Rural. Segons aquest estudi, el tenir una persona llogada tot l'any per cubrir aquest servei, costaria un total de 1.357.720 R (unes 71.000R més el 33,84% per la S.Social cada mes). Aquest mateix servei, contractat per dues hores diàries, suposaria unes 30.000 R/mes. El consistori es va donar per enterat.

- Joan Sastre va avançar un informe sobre les despeses de les Festes Patronals d'enguany. Va enomenar que havia costat cada acte, i la xifra total de despeses va ser aproximadament de 1.300.000 ptes.

També va demanar al batle i al regidor d'obres que hi hagues a disposició del públic un informe tècnic de les causes que motivaren que se serràs l'Arbre Gross de la plaça. El batle va dir que "l'havien de dur avui però no l'han duit".

- Gabriel Mora va demanar al batle informació sobre els temes tractats amb l'Assessor Adjunt de la Presidència del Govern Autònom, sr. Gilet, a la seva visita oficial a l'ajuntament dies passats. El batle va dir que s'havien tocat distints temes: Juventut, Obres Públiques, Seguretat Ciutadana, ...

També va demanar sobre el temps que es fixava per les obres de la plaça al Plec de Condicions. El batle va fer llegir a l'assessor jurídic un escrit de l'arquitecte justificant aquest retràs. No obstant G.Mora va demanar a la Comissió d'Obres que estudias la possibilitat de sancionar al constructor. (Segons el Plec l'obra havia d'estar acabada el 25-08-87).

Acabats els temes, es va aixecar la sessió a les 11½ del vespre, una sessió a la qual va tornar assistir bastanta gent, però no tanta com a les que la precediren.

Una vegada consultats i estudiats els escrits apareguts a la revista DOCUMENTA, al llibre SANT JOAN - SEGLES XIII - XVI i escoltades les paraules de Mn Gabriel Ferriol, rector de la nostra parròquia, les de Pep Sánchez, escolà de la vila i Mn Bartomeu Bauzà, rector vell de Sant Joan, ens atrevim a escriure les pàgines següents que fan referència al campanar de l'església del nostre poble.

La primera església parroquial de Sant JOan fou edificada poc temps després de la conquesta de 1.229 dalt del putxet de Consolació. En principi depenia de l'església parroquial de Sineu, però el bisbe, el mes d'octubre de 1.298, disposà que l'església de Santa Maria de Sineu fos dividida en dues parròquies, la segona de les quals era la de Sant Joan.

Hi ha diversos documents que testimonien que l'església de Sant JOan estava situada fora del poble. No disposava aquesta de campanar prismàtic, sinó d'un campanar de paret, anomenat també de cadireta, dalt de la teulada, com el qui hi ha actualment i que disposa d'una campaneta que serveix per congregar els fidels.

De 23 d'Octubre de 1.416 es conserva un escrit del bisbe de Mallorca als rectors, priors, vicaris i altres, de per tot arreu diguent que seria necessària la construcció d'un nou temple dins el recinte del poble de Sant Joan, per això a tot aquell que concedesqui la seva ajuda per tal fi tindrà una indulgència de 40 dies.

No se coneixen dades exactes de les construccions. Per una part hem de tenir present que per aixecar una església o un campanar a lo millor empleaven més de 50 anys. Per altra part ens podem fixar en les dades de visites pastorals o de reunions per arreglar una campana.

Des del segle XV fins a l'actualitat hi ha hagut situades al mateix lloc, tres esglésies diferents:

- La primera, del segle XV, d'estil gòtic. De la qual només es conserva el portal dels " Homos ". Al menys al principi no tenia campanar prismàtic, a lo millor sí que en tenia de paret sobre la teulada, però lo més probable és que les campanes estassin en principi damunt el cor. Amb el temps es degué començar a edificar el campanar.
- La segona, del segle XVII, de bòveda de mig canó. Se conserven algunes capelles de la part del portal del homos, i probablement la torre quadrangular del campanar actual. A 1.865 s'acabà la cuculla piramidal actual.

- La tercera, acabada l'any 1.944 (segons una inscripció que hi ha devora el portal de les " Dones ") i començada l'any 1.927. Al campanar s'hi col.locaren dues noves campanes a l'any 1.925. L'artesonat no s'acabà fins l'any 1.977

Dilluns a 21 d'Octubre de 1.585

Va haver- hi una reunió a la casa de l'escrivà. Assistents el Batle Reial, 4 Jurats, 6 Consellers i dos testimonis. L'assumpte a tractar era d'una campana que havia romput un minyó. Decidiren que si el minyó romania escolà només pagaria 20 lliures per arreglar la campana però si no volia esser escolà la pagaria tota.

Diumenge a 3 d'Agost de 1.586

Reunió de Consell de Sant Joan a casa de l'escrivà. Eren assistents l'Escrivà, 4 Jurats, 7 Consellers i dos testimonis. Recordaren que se les havia manat construir un campanar i que mentres tant pujarien les campanes al cor. Havien de decidir com fer l'escala per pujar al cor, si de caragol o d'altra manera. Les hi pujaria mestre Antoni Jenovart per 10 lliures, que era el preu pel que les hi pujava el seu germà.

Diumenge a 23 de Maig de 1.599

Reunió a l'església. Assistents el Batle Reial, 4 Jurats, 8 Consellers, el Rector i dos testimonis. Com que hi hagués dues campanes rompu- des s'havia d'advertir als jurats venidors del cost de l'arranjament, que seria entre una cosa i l'altra de més de 400 lliures. Se va demanar al rector meam si de damunt la trona poria demanar per fer una capta.

Diumenge a 20 de Juny de 1.599

(HI havia hagut canvi de Jurats i Consellers)

La reunió es va fer a la casa d'un antic Jurat. Eren assistents el batle, 4 Jurats, 8 Consellers i dos testimonis. Continuaren amb la idea de fer una capta per arreglar les dues campanes.

Divendres a 6 d'Agost de 1.599

Reunió a casa de l'escrivà. Eren assistents, l'escrivà, 4 Jurats, 6 Consellers, el Rector i dos testimonis. El Rector digué que si havien de fer una capta, lo de les campanes seria una cosa de mai acabar. Lo més ràpit seria delegar una persona de confiança i de doblers perquè s'en- carregàs de pagar i manar al mestre campaner per fer les campanes.

Diumenge a 24 de Juliol de 1.524

Reunió a l'església. Assistents, el Rector, el Batle Reial, 3 Jurats 2 persones honorables, el NOTari, dos Consellers i dos testimonis.

Tots els reunits havien rebut notícies i tenien entés que a la vila havien arribat certs ministres de la cort eclesiàstica, els quals han donat entendre que ens volen intimidar amb pena d'excomunió sin o les donam i ens deixam prendre la campana grossa del campanar; que serveix per tocar migdia, sanctos, oficis divinals, per morts i per quan hi ha mal temps, que si la toquen ve el bon temps.

Varen resoldre no moure la campana del campanar per no tenir-ne altra allà dalt idonam ordre, força, poder i 500 lliures als jurats per anar a Ciutat a defensar la campana i que no sia moguda del lloc.

- O sia a 1.586 a Sant Joan encara no teniem campanar, això sí, havien rebut ordre de construir-ne un. I a 1.624 (38 anys més tard) ja teniem una campana dalt del campanar. D'aquí podem deduir que se degué començar a construir a finals del segle XVI, quan encara hi havia l'església primera, la d'estil gòtic. I també podem afirmar que els santjoaners estaren sense campanar, des de que la parròquia de Sant Joan s'independitzà de la de Sineu, al manco 250 anys, temps més que suficient perquè nasqués la llegenda del campanar de Sineu (relacionada amb santjoaners)

" Diuen que un temps els santjoaners no tenien campanar, i varen resoldre dur-se'n el de Sineu un dia que vessen els sineuers descuidats.

Hi anaren un dimecres que tots els sineuers eren en es mercat, i aquests, males quimeres poques que los volguessen prendre es campanar.

Es santjoaners anaven tots amb una partida de cerros embolicats per sa cinta fent cordellina; i ben feta que la feien, perquè fos ben forta, que tot s'era mester.

Sobretot, ell fermaren ben fermat es campanar amb aquelles cordes, i ja foren partits de cul enrera cap a Sant JOan fent corda fent corda...

Que me'n direu ?

Ell quan no tengueren pus cerros, diuen:

— Ara és s'hora !

Se posen peu envant peu enrera, i a la una, a les dues, a les tres, sus ! ... Peguen tirada tots amb tota sa força, i tanmateix el decantaren an es campanar una passa o dues de l'església; però ses cordes se rompengren, i pataplum !, i tots els santjoaners de folondres i de cul, uns damunt els altres, i cames al aire.

Amb tal estabó se'n temeren es sineuers, i es santjoaners ho hagueren de donar a ses cames per por de sa por.

De sa culada que pegaren, varen deixar ses anques senyades a sa terra, i encara són coneixedores. Encara les hi veureu si anau an es mateix punt, allà on se diu es Cocons, devora es camí que va a Sant Joan, a uns 10 minuts de Sineu. "

N'hi ha que hi afegeixen aquest altre tros :

" Com que els sineuers vessin la feta, decidiren anar a Sant Joan a prendre-l's un carrer. Amb una corda llarga fermaren el carrer de Ciutat per la meitat i estira que t'estira. No aconseguiren dur-l-se'n, però així mateix el vinclaren a l'indret allà on tenien fermada la corda. I encara ara hi està. "

15 de Novembre de 1.626

Reunió a l'església parroquial. Assistents, el Batle Reial, 8 Consellers i dos testimonis. S'havia rebut en pena de 25 lliures l'ordre de que adobassin i fessin la campana grossa. Decidiren que per ara no se feria dita campana, però que sí donarien les explicacions necessàries de perquè no s'havia adobada ni feta nova.

2 de Gener de 1.627

Visita pastoral del bisbe Baltasar de Borja a l'església vella (se refereix encara a la primera).

A l'inventari del campanar hi figura:

- Una campana gran de pes de circa de 16 quintars
- Una campana de pes de circa de 10 quintars
- Una campana xica per repicar les misses
- Una campana xica per los combregars
- Una campana xica per quan ixan les misses de la sacristia

15 de Maig de 1.657

Visita pastoral de Diego Escolano.

S'ha visitat el campanar i s'ha manat fer-hi una porta amb tancadura i clau, dins de mig anys, en pena de 3 lliures.

7 d'Agost de 1.725

Reunió a casa de l'escrivà. Assistents, el Batle Reial i 3 Regidors.

A la passada visita pastoral (es refereix a la que es va realitzar pel bisbe Juan Fernández Zapata, a 19 de Desembre de 1.724 i a la qual es citen dues campanes grans al campanar; una de sencera i l'altra més grossa que està rompuda) el bisbe manà que la campana rompuda la fessin nova. I ara tenim l'ocasió, ja que el campaner Joan Cardell i Rebassa diu que ferà la campana amb els següents pactes:

- La campana nova ha de fer el mateix pes que la vella i per cada quintar s'ha de pagar 9 lliures, 2 sous i 10 diners.
- Que se pot fer més grossa, però no ha d'excedir més de 1 quintar i ha d'ésser del mateix metall. I per cada lliure que passi de més se pagaran 6 sous.
- S'ha d'entregar bona i rebedora.
- Si la campana dins una any i un dia s'ha rompuda l'ha de tornar fer pel seu compte i sols se pagaran les minves a raó d'un 8%. I el poble té l'obligació de dur- la i tornar- la de Ciutat.
- La campana se pagarà des de el dia de Tots Sants primer vinent a 2 anys.
- En Joan Cardell ha de posar la campana al campanar pel seu compte.
- Si pel camí, i quan duran la campana amb el carro, aquest s'esfondrà i la campana se rompés s'ha de pagar de la vila.

Setembre de 1.729

El Consell de la vila acordà continuar les obres del campanar fins acabar-lo.

1.792

En el pla que de la nostra vila feu Jeroni Berard, el campanar apareix amb dues rimes de finestres i remata amb un terrat.

1.862

A l'església hi havia tres campanes al campanar, i dues més petites, una per repicar misses i l'altra per avisar les misses a la sortida de la sacristia (El " culis ")

1.865

Queda enllestida la cuculla piramidal actual.

A partir de 1.927, reforma i ampliació de l'església parroquial

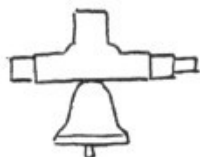
Es va fer una nova escala per pujar al campanar (l'anterior era de fusta i de caragol). Es va obrir un nou portal per pujar-hi al lloc on anteriorment hi havia la pila baptismal (la primitiva pujada estava allà on ara hi ha la capella de veinat)

--- Temps enrera, i segons podem deduir dels escrits anteriors, les campanes eren de vital importància pel poble. Hem de comprendre que la gent feia feina de sol a sol, aturant-se només per dinar al migdia; i no tenien altre rellotge que l'astre rei. Els tocs de campana de l'església del poble marcaven el ritme foraviler, sobretot els de les tres avemaries: les de sortida de sol, les de migdia i les de posta de sol.

Del gran respecte que en tenien els santjoaners per elles el podem deduir de la llegenda de les "Roques del Dimoni ":

" Conten que un temps, dunt aquest turó hi havia una era, on cada any hi batia un homo. Aquest no tenia costum de resar, les avemaries del migdia al toc de les campanes. Altra gent l'havia avisat i tornat avisar que s'havia d'aturar a fer el res corresponent al toc de les avemaries. Com que no en fes cas succeí un dia que just davall l'era s'obrí la terra, engolint-se el batedor, bísties, carretons i tot le que hi havia per allà dalt, capficant-se tot dins l'infern condemnats a batre eternament.

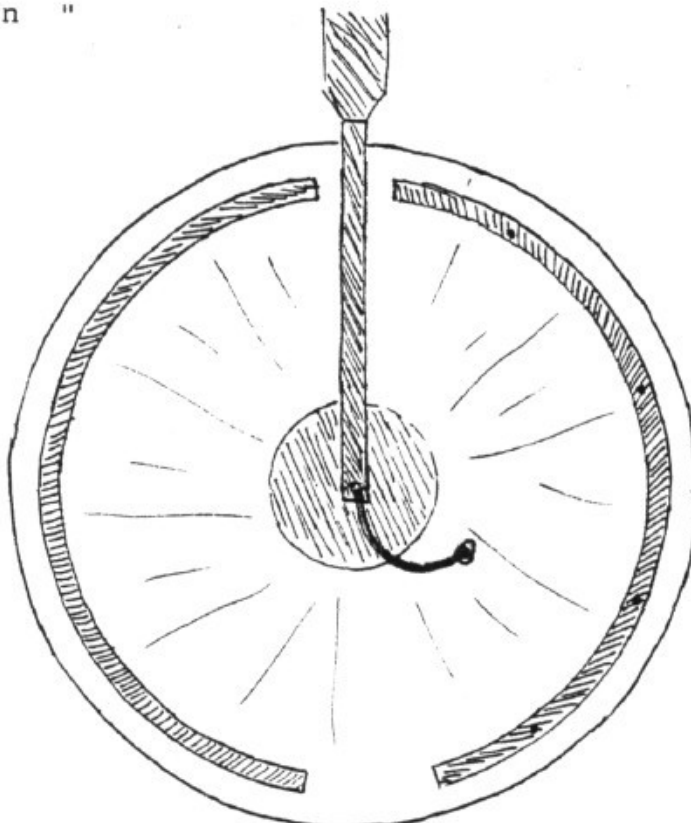
Se diu que si col.locam el cap dins una encletxa que hi ha enmig d'una pedrota (dalt el turó) encara sentirem el renou dels carretons i bísties que baten "

CAMPANETA DEL " CULIS "

Escala : 1- 100

Situada dins la sacristia

RODELLA DEL CAMPANAR E- 1- 100

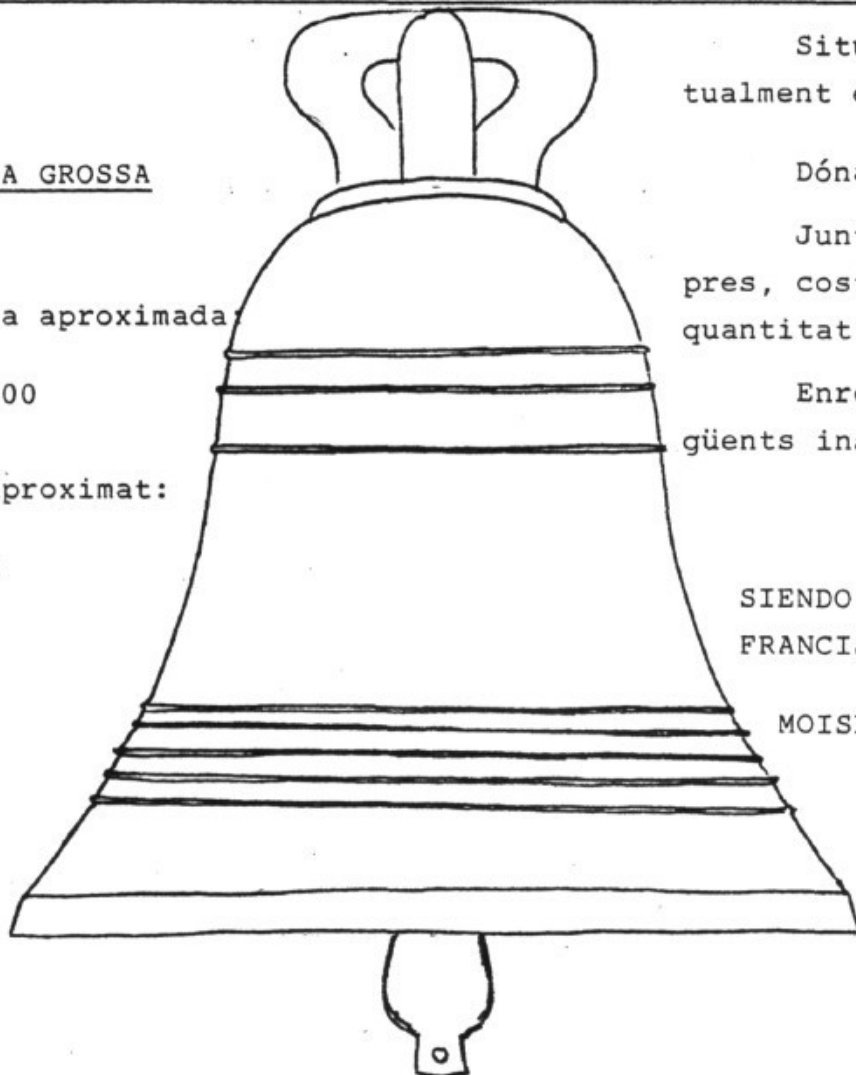
SA GROSSA

Escala aproximada:

1: 100

Pes aproximat:

1 Tm

Situada al campanar i actualment en ús.

Dóna la nota FA

Juntament amb la de vespres, costà a l'any 1.925 la quantitat de 7.000 duros.

Enrevoltant du les següents inscripcions:

SAN ANTONIO

SIENDO CURA REGENTE DON
FRANCISCO MAS/

MOISES DIEZ PALENCIA

AÑO 1.924

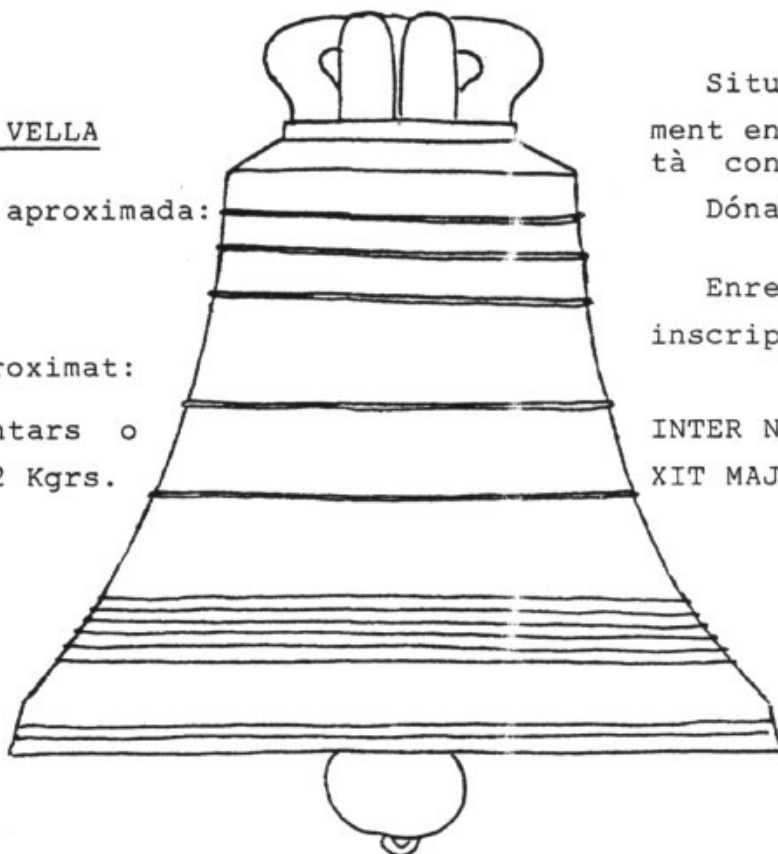
SA VELLA

Escala aproximada:

1: 100

Pes aproximat:

16 quintars o
sia 672 Kgrs.

Situada al campanar i actualment en ús. El rellotge també està conectat a ella.

Dóna la nota LA

Enrevoltant du les següents inscripcions:

INTER NATOS MULIERUM NON SURRE-
XIT MAJOR IOANNES BAPTISTA

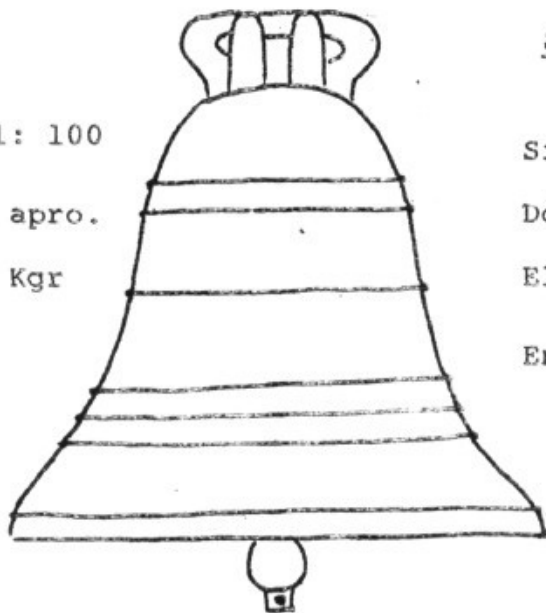
FRANCISCUS CARDELL ET
ANTONIUS IVAN ME FECE-
RUNT 1.807

SA DE VESPRES

E- 1: 100

Pes apro.

218 Kgr

Situada al campanar i actualment en ús.

Dóna la nota DO

El seu capsal és de l'any 1.879

Enrevoltant du les següents inscripcions:

MOISES DIEZ PALENCIA AÑO 1.924

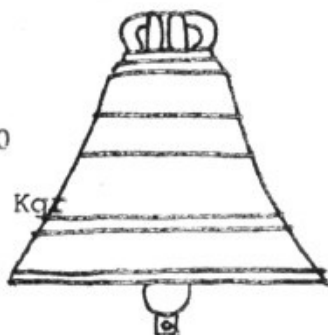
INMACULADA CONCEPCION

ALABAT SIA DEU

SA PETITA

E - 1: 100

Pes - 47 Kgr

Situada al campanar i actualment en desús

Dóna la nota MI

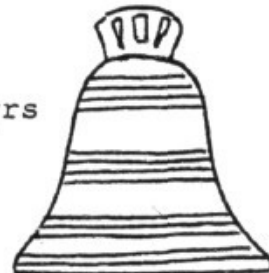
Enrevoltant du les següents inscripcions:

INMACULADA CONCEPCION DE MARIA

AÑO 1.832 HIZO FRANCISCO CARDELL

E - 1: 100

Pes - 25 Kgrs

Campaneta del rellotge, abans

Actualment fora del campanar

Du el relleu d'una persona,

Segurament Sant Joan, i la

dada de 1.779

CAMPANETA DE MISSA

Situada abans sobre les teulades i
actualment en desús i fora del seu
lloc habitual.

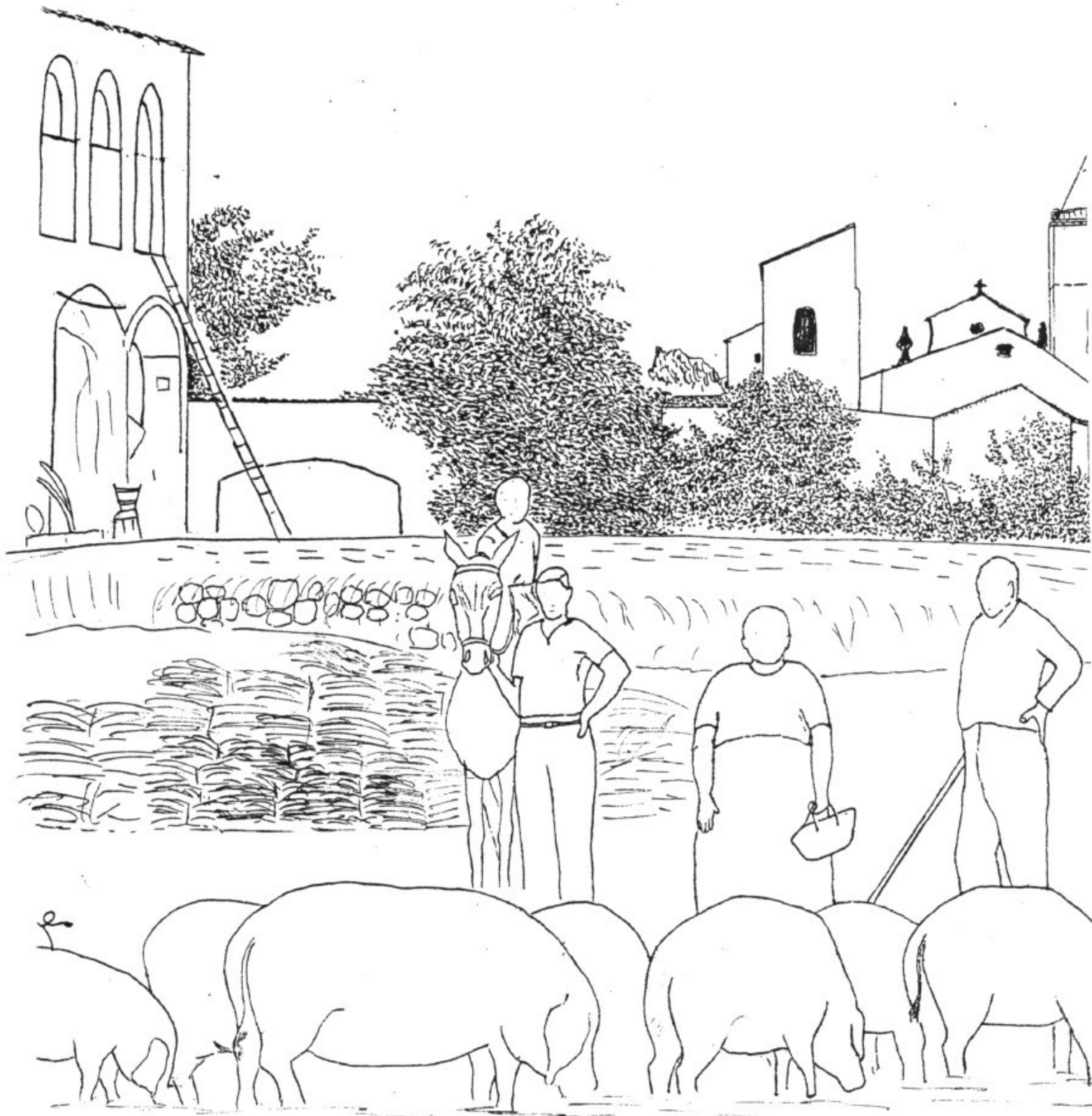
Enrevoltant du les següents inscripcions:

FUNDICION MALLORQUINA PALMA

PAROCHIA SANCTI JOANNIS BAPTISTCE

ECCE ACNUS DEI QUI TOLLIT PECCATA MUNDI

ANNO 1.905

Esquema tret d'una fotografia d'un estiu de principis dels anys 30, on podem observar des de l'era de Can Pago com s'ha iniciat la reforma de l'església parroquial de Sant Joan. Havien aixecat una nova nau dins els terrenys de l'antic fossar (a l'esquerra segons aquest esquema).

Se veu lo petita que quedava l'antiga església en comparació a la que se feia nova

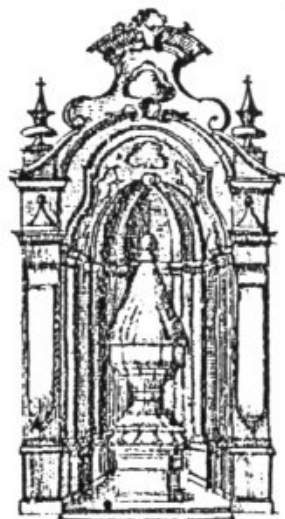
VISTA OCCIDENTAL EN PRESPECTIVA

HICO DE LA VILLA DE S JUAN EN LA ISLA DE MALLORCA

En el plànol que de la nostra vila realitzà Jeroni Berard a 1.792, podem observar:

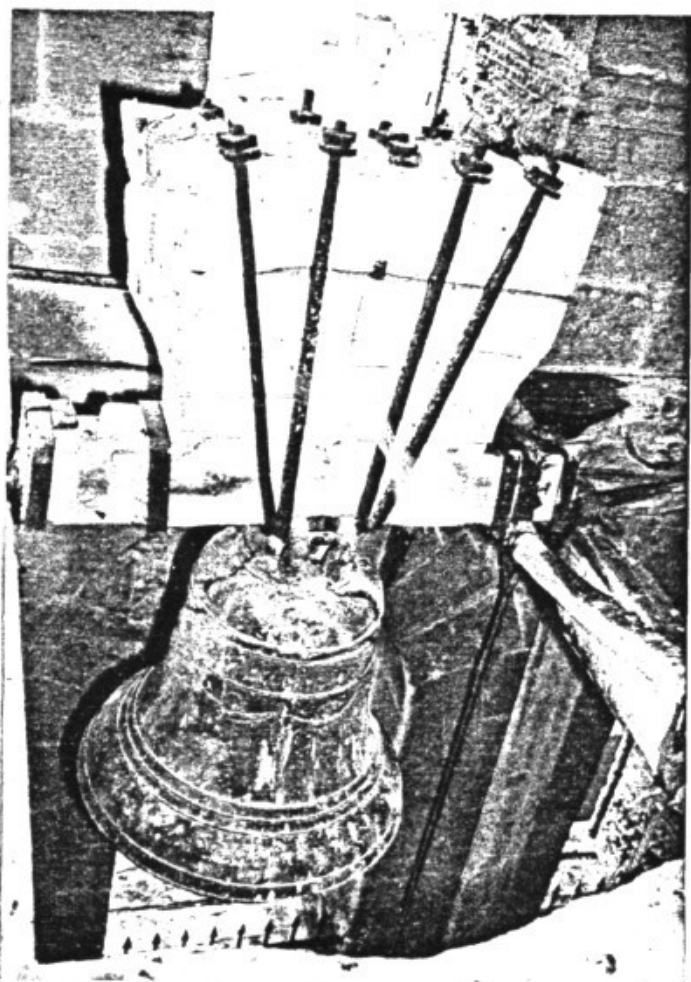
- 1.- La vista occidental de l'església parroquial
- 2.- La pila baptismal que estava situada allà on actualment hi ha l'entrada per pujar al campanar
- 3.- La vista frontal de l'església
 - El campanar no tenia encara la cuculla piramidal, sinó com una " panada "
 - A la torre del campanar hi havia una gornisa fent el mateix dibuix que la resta de la façana de l'església (actualment encara podem veure aquesta gornisa del campanar)

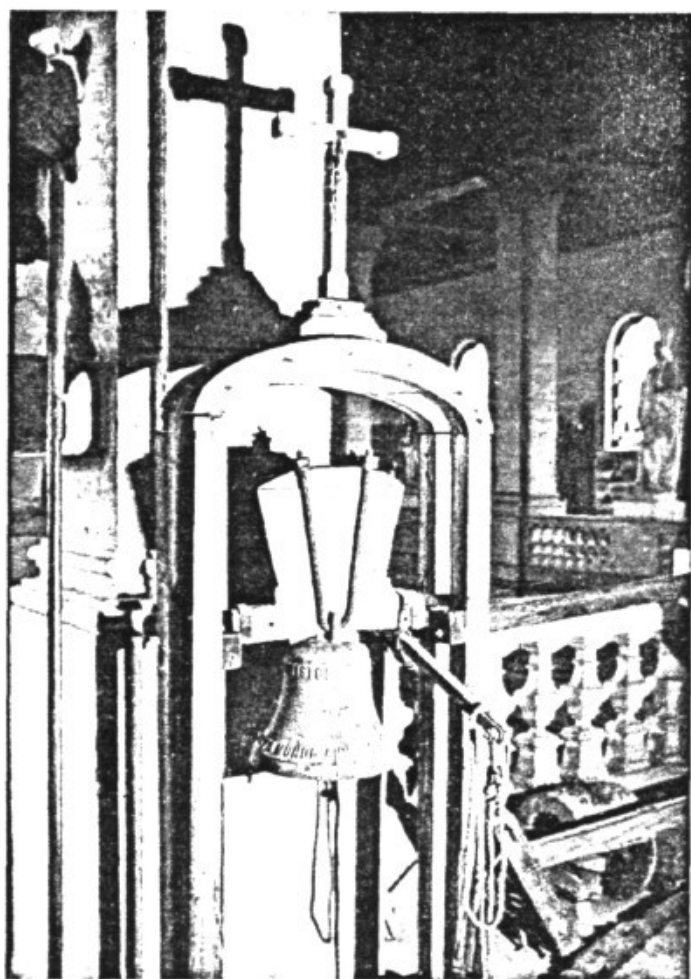
Pila del Bautismo, de est: bla: y dor:.

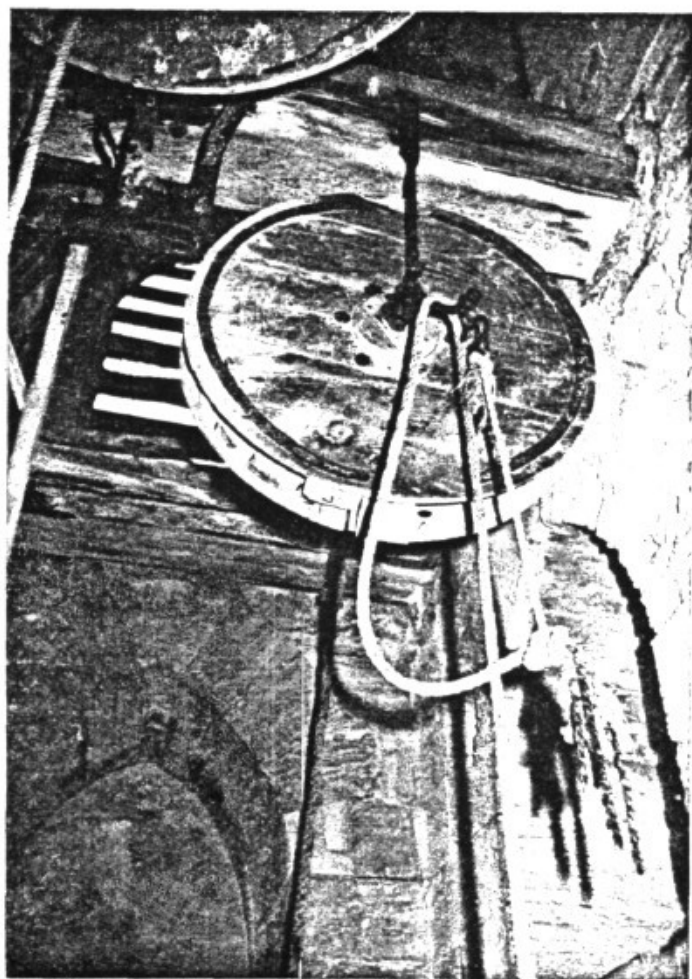
1ª Parroquial vis: de frente

Detall del suport d'una campana.

Campaneta de missa.

Rodella o "Matraca", de Sant Joan.

Campaneta petita.

El Campanar de Sant Joan

Tocs de Campana

En aquell temps no hi havia rellotges (normalment just n'hi havia un a tota la vila, el de l'Església), de manera que tots els moments importants, pel poble i els seus habitants, se senyalaven amb un toc de campana. Es pot dir que els tocs de campana regien la vida econòmica-social del poble, a més de la religiosa.

Un exemple de la gran importància que tenien en aquell temps les campanes i els seus tocs, el trobam a un document de l'Ajuntament de Sant Joan de l'any 1.855, en el que les forces vives del poble (batle, regidors, jurats, ...) recriminen a un rector nouvingut per haver canviat els tocs de campana, ja que això va capgirar el ritme de feina de tots els jornalers. Es va presentar denúncia contra el rector, i l'ajuntament va enviar-li un escrit, dient-li quins tocs havien de fer les campanes, i quan els havien de fer. Aquests tocs eren:

A les 3½ h. del dematí el "toc de campana", a les 4 h. "missa primera", a les 5½ un altre "toc de campana" que servia per avisar els segadors i altres feiners que era hora de partir cap a la feina. Altres tocs de campana a les 7, 11, i 1 del migdia, servien per senyalar els mitjos jornals o jornals sencers sense seta. Els dies festius la darrera missa es celebrava a les 11 h. del dematí, i era anunciada per 20 tocs de la *Campana Grossa*.

Les tocases no eren igual a totes les poblacions, variaven segons les necessitats de la comunitat, i a vegades també segons el *campaner* (el *campaner* i l'escolà eren els encarregats de fer sonar les campanes).

Segons un altre document de l'Ajuntament de Sant Joan de 1.854, un tal Joan Gayà era l'encarregat que el rellotge del campanar anàs bé, i també de tocar la *Queda*, i tocar quan amenaçava tempesta. (No hem pogut trobar cap informació sobre aquest toc, que segurament es feia per foragitar el mal temps).

Per allà els anys 30 a Sant Joan hi havia els següents Tocs, alguns dels quals són els que es fan actualment:

Toc de Campana

Entre mitja i una hora abans de sortir el sol, es tocaven 80 batallades (1). En la actualitat encara es toca, però el nombre de batallades s'ha reduït considerablement: a unes 20.

Nota (1)- Sempre que no s'especifiqui res més, hem de considerar que les batallades es toquen amb la *Campana Grossa*.

Tocar de missa

Es tocava mitja hora abans de començar una missa (des de missa primera, que es tocava a les 6½ i es feia a les 7, fins la darrera, tocada a les 8½ i oficiada a les 9 del matí) tocaven la *Campaneta de Missa* (2). El toc de la *Campaneta de Missa* de les 8½

servia també per avisar els al.lots que era hora de partir cap a escola.

La missa primera i la darrera eren fixes, però entre aquestes dues era normal que tots els capellans de la Parròquia diguessin cada dia la seva missa particular, de manera que els escolanets, cada vegada que veien arribar un capellà a la Sagristia feien sonar la *Campaneta de Missa*, anunciant la funció.

Si a les 9 hi havia ofici (missa cantada), a les 8½ "ventaven" la *Campana de Vespres* i la deixaven "assegada". Llavors a les 9 "quedaven", amollant la campana que pel seu propi pes tocava fins que s'aturava. Si l'ofici era "conventual", en lloc de tocar la *Campana de Vespres*, tocaven la *Vella*.

Actualment el toc de missa es fa mitja hora abans de començar la funció, amb la *Campana Grossa*, ja que la *Campaneta de Missa* ja no hi es. Es toquen de 10 a 15 batallades de dues en dues, i 6 o 7 d'una en una. L'ofici dels diumenges i festius és anunciat de la mateixa manera que hem explicat abans, just varia l'hora de la funció.

Nota (2)- Estava situada a la banda de darrera de l'església, damunt La Sagristia, i feia un sò similar a "Dindiring-dindiring-dindiring ...".

Tocs d'Avemaries

El toc d'Avemaries consistia en tocar tres vegades tres batallades de la *Campana Grossa*. Un temps les tocaven a sortida de sol (la gent s'aixecava de dormir i partia cap a la feina), a migdia (amollaven la feina per anar a dinar) i posta de sol (hora d'anar a "retiro").

"Les Avemaries" es tocaren fins fa uns 10 anys, i el toc del migdia (segurament derivat de l'avemaria del migdia) es va tocar fins l'any passat.

Toc de Vespres

Es feia tots els dies feiners a la 1½ del migdia, "ventant" la *Campana de Vespres*. Era hora de partir cap a fer la tanda de feina del capvespre. Se li va donar el nom de toc de vespres perquè era el mateix toc que es feia (amb la *Campana Grossa*) els diumenges i festes quan els capellans resaven vespres.

Es va deixar de tocar ara fa uns 10 anys, coincidint amb la implantació del canvi d'horari (atrasar 1 hora per Octubre, i avançar-la pel febrer). També hem de tenir en compte que va coincidir amb un temps en el qual molta gent començava a tenir rellotge de pulsera.

Toc de Credo

Cada divendres a les 3 de l'horabaixa. Consistia en 30 batallades poc a poc i 3 de seguides. La gent s'aturava de fer feina i resava el Credo. Aquest toc es va deixar de fer fa uns 25 o 30 anys.

En aquell temps també hi havia el costum de resar un Credo quan, anant cap el poble o sortint d'ell, es passava per davant

la "Creu d'en Revull" o la de "Don Manuel", a la banda de Petra i Ciutat respectivament.

Toc de Rosari de vespre

El vespre no hi havia missa, però es resava el rosari. Per anunciar-ho es tocaven tres batallades d'una a una i al cap d'una estona tres de seguides.

El toc va desaparèixer amb la implantació de la "missa vespertina" (resolució del Concili Vaticà II), convertint-se amb "tocar de missa".

Toc de Queda

Entre trenta i quaranta batallades, de forma espaiada, que anunciaven que era hora d'anar a dormir. El darrer que les va tocar va ser el campaner Mestre Guillem Escolà, *l'escolà vell*, i es tocava devers les 9½-10 del vespre. Es va deixar de fer devers l'any 1.920.

Tocar de Foc

Trenta o quaranta batallades seguides, donant sensació d'alarma. En temps de la Guerra Civil, i sobretot en temps del desembarc a Manacor, també s'emprava com alarma per anunciar un perill de bombardeig. Hi havia un home que vigilava l'horitzó de damunt el campanar; era cosa dels falangistes.

Darrerament tant sols l'hem pogut sentir dues vegades: Fa uns 15 anys, quan es va pegar foc un tractor a *Sa Bastida*, i fa uns 10 anys, quan es va calar foc el Teatre. Per avisar del darrer incendi digne de menció (ara fa uns tres anys, quan va prendre el pinar de davora *Son Burgues*, anant cap a Petra), ja es va emprar l'instal·lació de megafonia que té l'ajuntament damunt el campanar.

Combregar (Viàtic)

Significava que el capellà duia el Sagrament de la Comunió a una persona que estava a punt de morir. Es tocava la *Campaneta de Missa*, i just abans de sortir la processó cap a cal malalt, es tocaven batallades: 3 si era home i 2 si era dona. Just acabat el toc de Combregar, tocava Extremunció. Si la persona ja era morta just es tocava aquest darrer.

Tocar d'Extremunció

Si s'havia d'extremunciar un home es tocaven 9 batallades, si era dona 8; sempre aviat, donant sensació de pressa. Els tocs de "combregar" i d'"extremunció" es deixaren de fer poc temps acabat el Concili Vaticà II.

Tocar de Mort

Es toquen les tres campanes "ventant". El "senyal" es fa agafant els batalls de la *Campana Grossa* i de la *Vella* i es toquen batallades al mateix temps. Actualment segueix igual.

Fa estona es tocava el "senyal" cada cert espai de temps (que podia variar des de cada mitja hora fins a cada parell d'hores, segons la categoria del mort). Es tocava tot el temps que el

Anècdotes referides al Campanar

Ventant la campana "Grossa", era normal que l'escolanet encarregat sortís penjat de la corda per una de les finestres laterals, i llavors tornàs entrar. Ara ja no és possible perquè s'hi va construir una mitjanada que tapa tota la finestra.

Fa uns quaranta anys un escolanet amb poca por es va atrevir a passar d'una finestra del campanar a l'altra per la banda de fora, per damunt una mica de sortint i aferrant-se a la columna que separa les finestres. Aquesta acrobàcia la va fer a uns vint metres d'enterra.

Compten que el Fuster Raval, allargant el coll des d'una finestra del campanar, era capaç de mirar quina hora era.

En temps del desembarc de les tropes republicanes al Port de Manacor, a damunt el campanar els falangistes hi posàren un servei de vigilància permanent. Era el millor lloc per controlar els accessos al poble i els avions, i amb les campanes era fàcil avisar.

Fa una quinzena d'anys va pegar un llamp al capdamunt del campanar. Segons entesos, una vegada feta la piràmide del campanar hi col·locaren una bolla de pedra i clavat dins la bolla un panell ("vela"). Amb el pas dels anys es va anar deteriorant, i abans que es rompés del tot el varen serrar, deixant una punxa de ferro clavada a dins la pedra; aquesta punxa, pareix ser, va ser la causant d'aquest esdeveniment en atreure el llamp. Va xapar la bolla pel mig, va espenyar uns quants escalons de pedra del capcurucull, va fondre i arrebassar tot el ferro que hi havia a l'interior del campanar: clau-ganxos, tatxetes, i fins i tot el fil de ferro (d'uns vint metres de llargària) amb el qual l'escolà tocava les batallades de la Campana Grossa. Com a conseqüència d'aquest fet, i quan es va arreglar el desperfecte, al capdamunt de la nova bolla s'hi va instal·lar un parallamps que, al mateix temps, serveix de panell.

Just a baix de l'esfera del rellotge hi ha un forat on des de feia uns vint anys hi habitava un eixam d'abelles, que hi va ser fins l'any 1.986. Els anys bons, en eixamar, l'eixam jove solia quedar aferrat per allà prop, fent fer el cap viu als vianants.

Fa uns deu anys el Rector Ferriol va fer instal·lar uns altaveus damunt el campanar, que bàsicament servien per ambientar musicalment les porcessons i els finals dels actes religiosos importants. Posteriorment l'ajuntament va instal·lar-hi un servei de megafonia que es maneja desde la Casa de la Vila, i serveix per fer les crides, i comunicar al poble esdeveniments importants. L'instal·lació la va fer Josep Bauçà Bonet (en Pep d'es Saig), i l'encarregat de fer les crides era l'amo'n Pep, es Saig, fins que es va jubilar. Ara és l'amo Antoni, es Celador.

mort era a ca seva, llevat del vespre. Aquesta feina la feia el campaner.

Repicar

Per repicar es fermen les cordes dels batalls de la *Campana Vella* i la *Grossa*, i sonen totes dues. En ocasions, i si son dos al campanar, també es toca la de *Vespres*. Un temps, si la festa era solemne es repicaven "tres trets" (tres vegades, fent una petita aturada entre una repicada i l'altra), i si no "dos trets" o "un tret" (dues o una vegada), segons l'importància de la funció. Es repicava els dies de Solemnitats: el dia de Sant Joan (24 de juny) quan col·locaven la bandera del poble damunt el campanar (no s'en col·locava d'altre, més que aquesta), i el 29 d'agost per aquest mateix motiu (va ser el Rector Mas que va introduir les festes del 29 d'agost, perquè el 24 juny era una mala temporada per fer festa, a causa de la gran quantitat de feina que hi havia a foravila per aquests dies). També es repicava per la Festa de Pasqua, el Corpus, Nadal i totes les Puríssimes. Actualment encara es repica per anunciar la funció d'aquestes solemnitats (llevat de les Puríssimes).

Tocar Aubat

S'anomena *aubat* a un al·lot mort abans de complir els 2 anys d'edat, de manera que el toc comunica al poble el trist esdeveniment. Consisteix en tocar batallades de dues en dues i llavors darrera la *Campana de Vespres*, repetint unes quantes vegades la seqüència. Per quedar toquen les dues campanes juntes, "ventant".

Rodella o "Matraca"

Durant tota la Setmana Santa no es podia emprar cap campana, de manera que es suspénien tots els tocs; per anunciar les funcions s'empleava la *Rodella* o "*Matraca*" (fa Tracatracatrac...). Per tocar *Santos*, s'empleava una capmaneta de fusta, substituint la metàl·lica. Actualment només s'usa la metàl·lica.

Tocar fas

En aquell temps, a les funcions de Setmana Santa del vespre posaven espelmes damunt una piràmide negra de fusta, i les anaven apagant al llarg de la funció litúrgica. La darrera espelma que s'apagava era la del cap damunt, de color vermell i enomenada "*Na Maria*". Apagada aquesta el Rector sortia a dir-ho a l'al·lotea que esperava defora, damunt l'escala: les nines amb una rodella petita, i els nins amb una branca fasser pelada (per analogia enomenada fas); les nines es posaven a sonar la rodella i els nins pegaven tocs amb el fas damunt els escalons (representant que mataben jueus). De més enrera feian una volta per tot el poble fent renou i pegant per les portes.

Actualment encara es toca la rodella per anunciar les funcions dels Divendres i Dissabte Sants.

Tocar el Culis

S'enomena *Culis* a la campaneta situada dins la Sagristia. Es toca uns moments abans que el capellà surti a l'altar, per avisar la gent que la funció està a punt de començar.

CULTURA

Les activitats realitzades són nombrosíssimes amb un abundós volum d'ajudes i subvencions a entitats i

associacions de caràcter cultural, educatiu i esportiu.

Aquests són alguns exemples:

- **Pla d'Adequació de Cases de Cultura** (210 milions de ptes. a 26 municipis).

- **Xarxa de Biblioteques** (43 en funcionament).

- **Publicacions:** "Miró i Mallorca", "Biblioteca Bàsica de Mallorca", "Història de Campanet", "H. de Puigpunyent", "Places i Carrers" de Sa Pobla i Sineu, "H. del Pensament a Mallorca", "Obispos de Mallorca", "Les Mallorquines d'Avui" i "Flora Mediterrània Occidental" entre altres.

- **Exposicions:** "Crònica de la joventut", "Esmalts d'Ahir i Avui", "L'Art Naif a Mallorca", "El Còmic a Mallorca" Cesar Manrique, Ben Jakober i un Cicle d'Exposicions amb diversos artistes.

- **Folklore:** Ajudes a 68 agrupacions de ball. Trobades i Festes Patronals o de Barri ("Colcada de la Beata", etc.)

- **Música,** amb actuacions de: Orquestra "Ciutat de Palma" a 15 pobles
Recitals Lírics (25 concerts)
Corals (a Palma i 25 pobles)
Cor del Teatre Principal (a 12 pobles)
Música a les escoles
Festivals de Deià i Pollença
Trobades de Bandes de Música (5 trobades)

- **Biblioteca Artesana** (18.188 volums i 3.920 usuaris de 1986)
- **Arxiu General del Consell** (2,1 km. de documentació amb 17.000 unitats documentals).

Teatre Principal

A part de la programació habitual d'obres teatrals, òpera i cine-club,

destaquen les activitats següents:

Concurs de Textos Teatrals únic dins l'illa (març de 1987).

Concurs d'Art Pictòric relacionat amb el tema teatral (març de 1987).

Concurs de Teatre Infantil i Juvenil (març de 1987).

Concurs de Pintura Infantil relacionat amb el teatre de fi d'interessar-hi tota la minyoria (març de 1987).

Mostres de Pintura i Escultura per a la Tercera Edat, del qual s'han fet dues mostres.

Cicles de Conferències referides a Personatges que han fet la Història de Mallorca i d'altres.

Mostra teatral, actualment en preparació, que es durà a terme la pròxima tardor.

Premi de Cine Amateur del qual es va rebent pel·lícules i que es durà a terme a final de maig.

Creació i actuacions d'un Cor per a actuacions escèniques.

ESPORT

Cal destacar el Campionat del món de la classe "FINN" de vela i l'inici de la volta Ciclista a Espanya, l'any 86. La creació de les escoles esportives que han mobilitzat a més de 13.000 persones i

del Trofeu Consell Insular - Illa de Mallorca, ja atorgat a moltes disciplines esportives:

- Trofeu Illa de Mallorca de Caça Submarina.

- Torneig Futbol d'Empresa.

- Pujada Automobilística al Puig Major

- Rallye Pla de Mallorca d'Automobilisme

- Volta a Mallorca - relleus, atletisme

- Pujada al Puig Major de Motos

- Gran Premi Pla de Mallorca de Ciclisme

- Proves d'Autocross

La cultura i l'esport han estat sempre uns dels objectius més importants pel Consell Insular de Mallorca. Avui podem veure els resultats d'una bona gestió. D'un bon Consell.

BON CONSELL, BONS RESULTATS

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

